

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 114.

Sjette Sessions anden Samling.

42de Møde.

Mandagen den 26de Februar Aften. Kl. 7.

(Forts.)

Finantsministeren (forts.): Det er endelig anseet for ønskeligt, at nogle Statsactiver skulle afhændes, og der er specielt omtalt Grunden paa Christianshavn, der tidligere har været bestemt til Ophørelse af et Tugthuus. Med Hensyn hertil skal jeg bemærke, at Salget af denne Grund har været forberedt fra Finantsministeriets Side, og at det sandsynligviis allerede vilde have fundet Sted, dersom ikke Krigsministeriet var fremkommet med Begjæring om, at Sagen maatte stilles i Bero, idet det nævnte Ministerium formeente, at det havde særdeles Brug for denne Plads til fremtidige Bygninger. Sagen er saaledes før Diebliffet i Svævende; der føres Forhandling derom mellem Krigsministeriet og Finantsministeriet; naar Forhandlingerne faae ført til det Resultat, at Salg af den omtalte Plads kan være tilraadeligt, vil man strax stride til Effectueringen deraf. Endelig er der i Betænkningen gjort en Hensigtstilling paa hvilken jeg skal tillade mig at henlede det høitærede Things Opmærksomhed, og med Hensyn hvortil jeg kunde ønske at høre Udtalelser, forsaavidt de maatte afvige fra den Anskuelse, jeg her skal tillade mig at fremsøre. Man har nemlig i Betænkningen ytret, at Børsbygningen er temmelig kostbar i sin Beskyrelse, at den kun giver en ringe Indtægt, og at den passende kunde overlades Københavns Commune eller Handelsstand mod en aarlig Godtgjørelse. Det er en Mening, som jeg ganske skal tiltræde, idet jeg ogsaa troer, at denne Bygning under en anden Beskyrelse

kan gjøres ganske anderledes nyttig, end den for Diebliffet er; men den Forandring, der i saa Fald var fornøden, vilde medtage en saa stor Capital, som det paa ingen Maade kunde være Statens Sag at tilskyde. Jeg vil derfor ansee det for meget rimeligt, om man fra Regeringens Side gif ind paa et saadant Arrangement som det, der her er bragt i Forslag, og jeg skal meddele, at jeg allerede har taget Sagen under Bearbejdelse og forskaffet mig foreløbig Oplysning om, hvad der maa antages for at være Statskassens Indtægt i Gjennemsnit af de sidste 5 Aar; thi det kan ikke ligefrem gaae an at tage de i de aarlige Statsregnskaber opførte Beløb, idet der i de Aar er foretaget en meget stor Hovedreparation, som naturligviis ligger udenfor de sædvanlige Udgifter. Jeg kan meddele, at den aarlige Indtægt, efter hvad der er oplyst for mig, beløber sig til 4,000 Rd., et Beløb, som naturligviis ikke staaer i noget Forhold til, hvad Bygningen i og for sig kunde indbringe. En saadan Godtgjørelse, som passende vilde kunne fordres for Overdragelsen af Bygningen til Handelsstanden, vilde jeg nærmest ansee for Midlet til at gaae ind paa det her foreliggende Forslag, men der maatte da tillige fra Statens Side forbeholdes det Fornødne med Hensyn til Bygningens Udre, idet det neppe vilde kunne ansees for passende, at denne Bygning blev aldeles omdannet. Jeg skulde, som sagt, ønske, at man, hvis dette Arrangement skulde ansees for uhensigtsmæssigt, bebyrdenende for Statskassen, eller i en anden Henseende utilraadeligt, da vil udtale sig derom.

H. Sage: Det er meget glædeligt, at den høitærede Finantsminister vil gaae ind paa det af ham omtalte Ønske, der af Udvalget